

K jádru křesťanství 6: Bůh proměňuje

Křesťané jsou povolání ke svatosti

Stvoření pro vztah s Bohem Křesťanství nespočívá v dodržování pravidel, nýbrž ve vztahu lásky s Bohem. Smíření a obnovení vztahu s Bohem dostáváme od Boha jako dar z lásky. Jedinou podmínkou je víra v Ježíše Krista.

Bůh je svatý Morálka není jádrem křesťanství, je však důležitá. Bůh si přeje, abychom byli svatí, jako on je svatý.

Svatý? Svatost znamená nedělat zlé věci a dělat dobré věci, a to tak dokonale jako Bůh.

Svatost = radost Dělat dobro působí radost – nám i ostatním. Změna života je někdy bolestivá, ale v důsledku radostná – je nám v tom dobře, protože k tomu jsme byli stvoření.

Ne jen pro křesťany Svatost a morální nároky nejsou speciální požadavek na křesťany – platí univerzálně pro všechny. Křesťané se liší jen tím, že mají od Boha větší motivaci a pomoc tak žít.

Proč žít svatě?

„Dobré skutky“ nekupují spásu Správně a spravedlivě nemáme žít proto, abychom si „koupili“ Boží přízeň. Bůh nás miluje takové, jací jsme.

Boží láska k nám jako motiv Boží bezpodmínečná láska k nám je hlavní důvod pro snahu o svatý život. Když poznáme, že nás Bůh miluje, začneme ho také milovat a chceme se mu líbit – dělat to, co se mu líbí. Bůh je dobrý, líbí se mu proto dobré jednání a naopak odsuzuje zlo. Když se snažíme jednat dobře, děláme to z lásky k Bohu – chceme se mu líbit.

Osvobození od hříchu Hřích zbavuje svobody. Zlo získává nad člověkem nadvládu. Když nás Bůh od zla osvobodil, máme se mu znova zaprodát a svoji svobodu ztratit?

Hřích se nevyplácí Člověk je stvořený pro vztah s Bohem a dobré jednání – pro svatý život. Pokud tak žije, je mu dobře. Pokud ne, strádá. Vyměňuje větší dlouhodobé dobro za malý krátkodobý užitek. Navíc Bůh bude všechno zlo soudit.

Život se svatým Bohem Bůh je svatý = dokonale dobrý. Není možné s ním žít a přitom jednat zle. Žít s Bohem a klidně dál hřešit je protimluv. Kdo tak žije, ještě Boha nepoznal.

Svatý život

Jak rozeznat dobré a zlé? Morální zákony jsou stejně objektivní jako fyzikální. Potřebujeme je poznat od Boha. Bůh nám dal svědomí. Máme Bibli, ze které můžeme poznat, jaký Bůh je a co se mu líbí. Křesťanům dal Bůh Ducha svatého – Bůh je s námi a chce nám ukazovat, co je dobré a co zlé v konkrétní situaci. Bůh nám tedy nedal sbírku předpisů, nýbrž Průvodce. Potřebujeme s ním žít, abychom poznali jeho hlas.

Kde vzít sílu? Sami se změnit nedokážeme. Potřebujeme k tomu Boží pomoc. Když se staneme křesťany, Bůh změní naši přirozenost. Zlo už nás nemůže ovládat – získáváme svobodu jednat dobře. Bůh nám dává motivaci i sílu ke změně. Dává nám i příklad a „podpůrnou skupinu“ – církev, kde si vzájemně pomáháme.

Růst, ne dokonalost Když se staneme křesťany, nejsme hned dokonalí. Bůh nás mění postupně, směrem zevnitř ven. Nejdříve mění naši přirozenost, pak naše jednání. Nezbaňuje nás svobody, není na nás příliš rychlý ani přísný. Má s námi trpělivost. Proměna charakteru a jednání trvá celý život.

Když zhřeším Když křesťan zhřeší, Bůh ho nepřestává milovat. Stále mu nabízí odpuštění a obnovení vztahu. Stačí jen požádat. To dává člověku bezpečí láskyplného vztahu, ve kterém může růst.

Motivace ke svatosti Když Bůh na požádání odpouští hříchy, nemotivuje nás tak jednat zle? Ne! Kdo Boha poznal, ten ho miluje. Kdo ho miluje, chce žít tak, jak se Bohu líbí. Kdo ho poznal, nechce hřešit, ale žít dobře – tak, jak se Bohu líbí. Kdo chce vědomě dál hřešit, ten ještě Boha nepoznal nebo s ním nežije.

Příště: O podstatě a významu církve